

084

082

088

078

093

073

133

033

183

OLPHI PRÆCEPTA

61

EXEMPLUM UNIUS EX SUPERIORIBUS, EX GENESI RUDOLPHI IMP.

Proposita est Anomalia Media Martis 116°. 13'. 18". ...

rus & absolutus: in Lunâ verò, cum illa est in ipsi copulis, etiam verus ejus locus est, extra copulas verò dicitur locus Lunæ fictus, seu primò equatus.

Ut in Genesi RUDOLPHI, Anomalia Solis æquata 180°. 27'. 28". adjecta ad locum Apogæi 3. 4. 5. 4. 3. 7. constituit locum Solis verum 5°. 22'. 5".

Sic planetarum loca eccentrica in suis quidem orbitis, sunt, Saturni 29. 34. 30. ...

Sit verò excerptus Logarithmus, dimisso ipso intervallo. Hic invenitur in cellâ quidem — 38725. serie decrescens. Numerus verò lateralis est 27, qui ductus in 16, facit 432. Ergo 43 est portio, que subtracta, ut in Planeta superiori, dat correctum Logarithmum — 38682, quo fretus, cavere possum intervallo ipso.

Hoc eodem modo cum Anomaliâ Mediâ Iovis 56°. 46'. invenitur Logarithmus intervalli Iovis & Solis — 167625. Et cum Anomaliâ Mediâ Saturni 70°. 38'. Logarithmus intervalli Saturni & Solis — 227358.

EXEMPLUM UNIUS EX INFERIORIBUS.

Datur Anomalia Media Mercurij 105°. 23'. 54", proximè minor in Tabulâ est 105°. 0'. 57" sequente 106°. 0'. 11". Intervallo 38380, sequente 38238. Differentia sunt 59'. & 23. & 142. Porro per regulam Deirisi 55 detrahenda. Intervallo ergo correctum 38325.

At si Log. mo potius uti velimus, invenitur in cellâ 95763, serie crescente, cum laterali 62, qui in 23 multiplicatus, facit 1428. Ergo portio est 143 addenda, ut in Planeta inferiori; & Logarithmus correctus +95906. Sic in Venere, cum Anomalia Media 135°. 45' excerptur Logarithmus intervalli +32771. Et in Sole, cum Anomalia 31°. 20' excerptur — 1534, signo sc. privato ex fronte appposito, ut in superioribus Planetis, quia Solis intervallo 101546 superat 100000, ut sic hac vice Sol accenseatur inter Planetas superiores.

Et hæctenus de tabulis & quationum; nunc de usu Anomaliæ coræquæ.

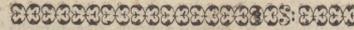
COMPUTARE LOCUM, SOLIS QUIDEM VERUM, QUINQUE VERO PLANETARUM, (UT & LUNÆ PRO COPULIS) LOCA ECCENTRICA, IN SUÂ CUIUSQUE ORBITÂ.

PRÆCEPTUM 82.

PRÆCEPTUM 81.

PRÆCEPTUM 80.

INVENTA Anomaliâ Media vel ejus Complemento ad semic. & coræquâ titulo Add. vel ejus complemento ad semicirculum titulo Subtr. illa quidem addatur loco Apogæi vel Aphelii, hoc verò ab eo auferatur: ita constituetur locus Eccentricus Orbitæ, ab æquinoctio æquali numeratus: qui in Sole quidem est locus ve-

CAPUT XXI.

DE TABULIS LATITUDINARIIS.

Argumentum latitudinis formare.

PRÆCEPTUM 89.

X Tabulis EPOCHARUM quære locum Nodi Ascendentis, cui descendens Nodus præcisè ex eodem Grada & Minuto opponitur, in Signo contrapposito diametraliter.

Igitur si unius ex quinque Planetis, vel si Lunæ locus quaeritur; aufer ejus locum Nodi propriis ab invento loco Eccentrico Orbitæ, vel vicissim hûc, si præcesserit, ab illo: residuum erit Argumentum latitudinis, Septentrionalis quidem, si Planetæ locus Eccentricus vel post Nodum ascendentem, vel ante descendentem fuerit, Meridionalis verò, si post descendentem vel ante ascendentem. Sufficit enim ista cautio, ut non sit opus, hoc argumentum in totius circuli amplitudinem, propter solum hoc plagæ discrimen diffundere.

Ut in Genesi RUDOLPHI, Inventa sunt loca sic.

Table with columns for longitude (h, m, s) and latitude (Nodi, Eccent.) for various planets and the Sun.

In Saturno & Mercurio descendens nodus, ut vicinior, fuit adhibendus. In Marte & Luna locus eccentricus orbitæ à Nodo vicino fuit subtractus; in cæteris ille ab hoc: que vicissitudo transfit in Titulos Argumenti.

DE REDUCTIONE, CURTATIONE, INCLINATIONE, Eiusque Mesologarithmo, excerptis & limandis.

PRÆCEPTUM 90.

QUA Planetæ proprias habent Orbitas, ad Eclipticam inclinatas, per quas incedunt:

h 3 Calc.

Ende

Anfang